

[Aksel Larsen.]

Mogensen, og han har fornylig sendt os duplikeret Materiale, en Slags Artikel, som han kalder „Retstankens Sejr ogsaa i Sydslesvig“. I dette Materiale henviser han, hvad angaar den politiske Indstilling i Sydslesvig, til noget, Claus Eskildsen har udtalt, og jeg vil gerne have den højtærede Formands Tilladelse til at bringe et ganske kort Citat af dette, ligesom jeg gerne vil have Tilladelse til at bringe endnu et Par korte Citater af noget andet.

Claus Eskildsen skal ifølge Departementschef Mogensen have sagt:

„Det rigtige er, at Sydslesvigerne ved de to sidste Valg, der gik forud for Omvæltningen i 1933, med stort Flertal stemte paa det national-socialistiske Partis Liste. Det gjorde de, fordi de betragtede dette Parti som det skrappeste Oppositionsparti, men de færreste anede noget om, hvad Nazismen var, og den var jo noget andet, end den blev efter Magtovertagelsen, idet Hitler lovede social Retfærdighed, gældfri Bønder, Kristendom i Skoleundervisningen og meget andet godt. Da Sydslesvigerne saa efter 1933 lærte Nazismen at kende og indsaa, at de var blevet ført bag Lyset, var der ingen Vej tilbage“.

Er dette ikke nøjagtig den Forklaring, hver eneste Tysker, der har været Nazist — og det har de fleste været —, giver den Dag i Dag? Vis mig en tysk forhenværende Nazist, der ikke netop siger: Jeg anede ikke, hvad det var, men saa snart Hitler havde faaet Magten, gik det op for mig, jeg var vildført, men saa kunde jeg desværre paa Grund af Magtforholdene ikke tage Afstand fra det. Jeg har maaske Lov til at sige: Har der overhovedet været andre Nazister end Gauleitoren, og var han ikke tvunget? Jeg synes, det er blaaøjet at operere med den Slags Argumenter. Man kan ikke forlange, vi skal tro paa, at der er sket et saa kolossalt politisk, mentalt og nationalt Stemningsomslag i Sydslesvig, som man opererer med i de mange Taler, der holdes, og det meget Materiale, der udsendes.

Derfor mener jeg, at man maa vende sig ikke alene mod enhver aaben Tale om Grænseflytning, men ogsaa mod enhver Tale og enhver Agitation, der kan give Gødning, som bevirker, at der bliver Vækst for Grænseflyttingsagitationen.

Der bliver talt om Folkeafstemning i Sydslesvig. Man paaberaaber sig Folkens Selvbestemmelsesret. Den er vi Tilhængere af, ikke mindre, maaske mere end nogen anden. Men vi finder, det er ubesindigt i Dag at gaa

ud og raabe op om, at man vil have Folkeafstemning i Sydslesvig om kortere eller længere Tid, fordi dette paavirker Sindene, det paavirker Stemningen ogsaa herhjemme i Danmark, og fordi det mindste, man kan gøre i en saa vanskelig, i en saa alvorlig, i en saa betydningsfuld Sag, er ikke at ville træffe eller forberede forhastede Afgørelser.

Midt i den Overgangsperiode, vi befinder os i, hvor meget lidt i denne Verden har trukket sig i Lave, og hvor der vil gaa lang Tid, inden det trækker sig i Lave i Tyskland og i Sydslesvig, i denne Overgangstid skal man ikke forhaste sig og sige: vi vil dette, eller vi vil hint. Vent og se! Lad det afklares dernede, og saa kan enhver have sin Overbevisning og blive salig i sin Tro. Vi tror, at saa vil det vise sig, at Danskheden og det nationale Stemningsomslag er af ganske anderledes smaa Dimensioner, end man i en vis Presse og fra visse Talerstole fortæller. Hvis der havde været et saadant Stemningsomslag i Sydslesvig, er det en given Ting, at saa maatte det have været mærkbart ogsaa i Sønderjylland. Det har altid været saadan, at i denne Landsdel, det gamle Slesvig, var der ikke saa stor Forskel paa Stemning og Indstilling maalt med de sydligere Egne; ja, det varierede fra Nationalitet til Nationalitet, men Stemningen hos den tyske Nationalitet var den samme Syd for Grænsen som Nord for Grænsen, omend den i Kraft af det forskellige statslige Tilhørsforhold kom til at give sig Udtryk i forskellige Former. Hvis der var et saadant nationalt Stemningsomslag i Sydslesvig, hvis Tyskerne Syd for Grænsen, i Flensborg, Slesvig og Husum, var i Færd med at blive Danskere, om ikke alle sammen, saa en væsentlig Part eller maaske et Flertal, saa maatte man jo mærke et lignende nationalt Stemningsomslag i Sønderborg, Tinglev, Aabenraa og Tønder. Men det gør man ikke. Det tyske Mindretal der — ja, naturligvis har de mistet Tilhængere, jeg ved ikke hvor mange, men de havde jo Medløbere, som selvfølgelig er faldet fra; men ellers staar det tyske Mindretal der mere tysk, mere forbenet, mere nazistisk, mere hadefuldt forbitret paa Danmark og Danskerne end nogen Sinds før. Det gør det, til Trods for at der jo i Sønderjylland er langt gunstigere Betingelser for en Omvendelse til Demokrati og Danskhed, end der findes i Sydslesvig — kun ikke de materielle: at man i Sydslesvig lever i det besejrede, ødelagte Tyskland og muligvis kan faa materielt bedre Kaar ved at komme ind under Danmark, medens man i Sønderjylland lever i Danmark.

Man siger, at Udviklingen truer Dan-